

הוּא עַמְּחָם בְּגִלוֹת. זֶה שֶׁכְתוּב
וְאֵף גַּם זוֹאת בְּהִזּוּם בָּאָרֶץ
אִיבְּרִים וּגו'.

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

בְּאָהָרֶן רֵא כִּמֵּה הַחֲבִיבוֹת שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כִּלְפֵי יִשְׂרָאֵל,
שֶׁאָף עַל גַּב שְׁגֹרְמִים לְגַלּוֹת בֵּין
הַעֲמִים, הַשְׁכִּינָה לְאַסְרָה מֵהֶם
לְעוֹלָמִים. שֶׁלֹּא תָּמַר שָׁהַם
לְבַדֵּם בְּגַלּוֹת נְמַצָּאים, אֵלָא -
וְאָף גַּם זֹאת, עַמָּהֶם נְמַצָּאים.
זֶהוּ שְׁפָתָחָב וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם
בָּאָרֶץ אַיִבְנָה וְגוֹ.

רְכִיכָּךְ שַׁהֲתַרְגֹּזְוּ עַל בָּנוּ, גַּזֵּר עַלְיוֹ
עַנְפָשׁ לְהַתְרַחְקָ מִפְנָיו וְלַלְכָת
לְאָרֶץ רְחוּקָה. שְׁמַעְהָ הַמְלָכָה
וְאָמְרָה: הַוֹּאִיל וּבְנֵי הַזָּלָק לְאָרֶץ
רְחוּקָה וּמִשְׁלִיךְ אָתוֹ הַמְלָךְ
מִהִיכָּלוֹ, אֲנִי לֹא אָعִזֶּב אָתוֹ. אָוּ
שְׁנִינוּ כָּאֶחָד נֹשֵׂב לְהִיכָּל שֶׁל
הַמְלָךְ, אֲוּ שְׁנִינוּ כָּאֶחָד נֹשֵׂב
בְּאָרֶץ אַחֲרַת. לְעַתִּים פּוֹקֵד
הַמְלָךְ עַל הַמְלָכָה, וְלֹא מּוֹצֵאָה,
שְׁהִיְתָה הַוֹּלְכָת עַם בָּנוּ. אָמָר:

ובזמנן ש' יפיקד הקדוש ברוך הוא למלוכה, פוקד אותה במתלה, ובגילה פוקד את בניו. זהו שפטות (שם) ו גם אני שמעתי את נאחת בני ישראל וגנו. מי גורם שאני שומע ארתם? כביכול המלכה. שאני זוכר אותה. וזה שפטות (שם) ואזכור את בריתך. וככתוב (שם) ויזכר האלים את בריתו. וככאשר הקדוש ברוך הוא יזכיר את ישראלי מן הגלות, מה כתוב? (דברים ל) ושב ה' אלהיך את שכנותך ורחמך. זו המלכה. ועוד פטור, (תהלים פה) רצית ה' ארץ שבת שבות יעקב.

אמר רבי יהונתן, הלה' תגמלו

**הִקְרָא הַוָּא דְכִתְיבׁ וְאֶפְ גֶּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בָּאָרֶץ
אַיִבְיהָם וְגֹו'.**

רבי אבא אמר, ראף גם זאת בהיותם.
הא חזי, כמה חביבותא דקודשא בריך הוא
לגביהון דישראל, דאף על גב דגרמין
למגלי בגין עממי, שכינטא לא אעתדייאת
מהחון לעלמיין. דלא תימא דאיינז בלהודיהו
בגלוותא משפטהין. אלא ראף גם זאת עמהחון
משפטהין. הרא הוא דכתיב ראף גם זאת
בהיותם בארץ איביהם וגוי.

לְמַלְכָא דָּאֲרָגִיז עַל בְּרִיהָ, גַּזֵּד עַלְיָה עוֹנְשָׁא
לְאַתְּרַחְקָא מְגִיהָ, וְלִמְיַזֵּל לְאַרְעָא
רְחִיקָא. שְׁמֻעה מְטֻרוֹנִיתָא וְאַמְרָה, הַוְאֵיל
וּבְרִי אַזְיל לְאַרְעָא רְחִיקָא, וְשִׁידֵי לִיה מְלָכָא
מְהִיכְלִיהָ, אָנָא לֹא אַשְׁבֹּז לִיה, אוֹ פְּרוֹנוֹנָא
כְּחֶדֶא נִיתּוֹב לְהִיכְלָא דְּמַלְכָא אוֹ פְּרוֹנוֹנָא
כְּחֶדֶא גִּיתְיָב בְּאַרְעָא אַחֲרָא. לְזִמְנִין, פְּקִיד
מְלָכָא עַל מְטֻרוֹנִיתָא, לֹא אַשְׁכְּבָחָה. דְּהֻווֹת
אַזְלָת עַם בְּרִיהָ, אָמָר, הַוְאֵיל וּמְטֻרוֹנִיתָא
תִּפְנִין, פְּרוֹוֹיְיהָו יִתְוּבוֹן.

זֶבְמָנָא דַפְקִיד קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמַטְרוֹנִיתָא,
פְקִיד לֵה בְקָדְמִיתָא, וּבְגִינָה פְקִיד
לְבָנוֹי. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שְׁמוֹת ו) וְגַם אֲנִי
שְׁמַעְתִּי אֲתָּה נָאכַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַוּ. מִן גָּרִים
הָאָנָא שְׁמַעַנָּא עַקְתָּהוֹן. כְּבִיכָּוֹל, מַטְרוֹנִיתָא.
דְּכְרֹנָא לָה. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שְׁמוֹת ו) וְאַזְפָּר
אֶת בְּרִיתִי. וּבְכִתִּיב (שְׁמוֹת ב) וְיִזְכָּר אֱלֹהִים אֲתָּה
בְּרִיתָהוּ. וּבְכָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא יְהִדר לְיִשְׂרָאֵל
מִן גְּלוּתָא, מֵהַכִּתִּיב. (דְבָרִים לו) וַיֵּשֶׁב יְהִי אֱלֹהִיךְ
אֶת שְׁבּוֹתֶךָ וּרְחַמְךָ, דָא מַטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד
כִּתִּיב, (תְּהִלִּים פה) רָצִית יְהִי אָרֶץ שְׁבָתָ שְׁבּוֹת
יְעַקְבָּ.

אמר רבי יהודה, הליי, תגמלך ذات, בגין